

endelig vedtagen, og man kan derfor ikke vide, hvilke Forandringer der senere kunde være fremkomne, hvis den var gaaet igjennem begge Rigsdagens Thing. Da jeg har den Overbeviisning, at der ikke stæer nogensomhelst Forflyttelse af Lærere fra den ene Skole til den anden, uden at det er i Skolevæsenets Interesse, saa seer jeg efter Ministerens Udtalelse ikke mere nogen Grund til at stille et saadant Ændringsforslag som det, jeg før omtalte, hvilket jeg ogsaa allerede antydede i mit første Foredrag; thi naar der fremkommer Udtalelser fra Ministeriets Side, der maae ansees for betryggende for de Vedkommende, finder jeg ikke, at der for et enkelt Medlem af Thinget er Anledning til at stille et slikt Forslag. Jeg skal derfor her erklære, at jeg føler mig tilfredsstillet ved, hvad der er fremkommet under Sagens Forhandling, og at jeg ikke finder Anledning til at stille noget saadant Ændringsforslag som det omtalte.

Fischer: Jeg troer ogsaa, at den Stilling, som den ærede Cultusminister har indtaget i Anledning af det fremkomne Forslag om at lade Bestemmelsen udgaae af den provisoriske Lov, er saa tilfredsstillende, at Thinget maa ønske at blive staaende ved Lovudkastet, som det er affattet i den Henseende. Man kan være aldeles overbevist om, at Rigsdagen, naar Finantsloven foreligger til Forhandling, ikke vil undslaae sig for at give et personligt Tillæg vedvarende Gyldighed, naar der er nogen virkelig Grund dertil, og under andre Omstændigheder kan man ikke ønske, at det skal bibeholdes. — Et æret Medlem (Barberg) bragte Spørgsmaalet om det Berettigede i at udgive denne Lov som provisorisk Lov under Omtale. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem talte om provisoriske Love i Almindelighed og fremhævede de Ulemper og Betænkeligheder, som det i det Hele taget kan have at tilstede provisoriske Love. Disse Love ere jo imidlertid engang fastslaaede paa grundlovmæssig Maade, og naar man i et foreliggende Tilfælde intet finder at erindre mod Indholdet af den provisoriske Lov, troer jeg ikke, at der er Anledning til at forfølge Spørgsmaalet videre. Jeg skal tillade mig at foreslaae en ubetydelig

Tilføielse til det foreliggende Lovudkast. Det er nemlig ved alle Rønningbestemmelser i den senere Tid anseet for hensigtsmæssigt at afrunde Rønningssdelene saaledes, at de komme til at udgjøre et lige Antal af hele Rigsdalere, for at alle Maanedsubbetalinger kunne stee i et Antal Markker. Jeg vil ogsaa ansee det for hensigtsmæssigt at give en lignende Bestemmelse her; thi naar man kommer til at belede Rønningssdele, som her kunne komme frem mellem de forskellige Lærere, vil der for mange af dem endogsaa komme Brøksfillinger ud, og de maanedlige Udbetalinger ville de derfor erholde i Brøksfillinger, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Man vil ikke gaae de Vedkommende for nær, ved at tilføie den Bestemmelse til Lovudkastet, at Rønningen for hver enkelt Lærer skal afrundes til et lige Antal af hele Rigsdalere, og dette vil være til megen Bequemmelighed ved Udbetalingen af Rønningen. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaae en saadan Forandring til Sagens anden Behandling.

Formanden: Rigsdagsmanden for Njøbenhavns 6te Valgkreds har Ordet.

Steen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Barberg: Den ærede sidste Taler meente, at min Udtalelse snarest angik, om man overhovedet burde have provisoriske Love. Jeg troer dog ikke, at det er aldeles correct; jeg talte nærmest om, hvorvidt de Ord „særdeles paatrængende Tilfælde“, der nævnes i den vedkommende Paragraph i Grundloven, omfattede det Tilfælde, hvor Nødvendigheden er selvforskyldt, hvor det Ministerium, der udsteder Loven, selv har fremkaldt den Nødvendighed, det paaberaaber sig. Det var dette Spørgsmaal, jeg fremdrog, og hvorom jeg ønskede, at Rigsdagen paa en eller anden Maade skulde udtale en Mening, der kunde afgive en Garanti for Fremtiden. Jeg gav mig derimod ikke af med at undersøge, hvorvidt overhovedet provisoriske Love ere ønskelige; det kunde jeg ikke gjøre, deels fordi Spørgsmaalet ikke laa for,